

OECD Employment Outlook - 2007 Edition

Summary in Greek

Προοπτικές απασχόλησης του ΟΟΣΑ- Έκδοση 2007

Περίληψη στα ελληνικά

- Οι χώρες ΒΡΙΚ - όπως αποκαλούνται από το ακρωνύμιό τους η Βραζιλία, η Ρωσία, η Ινδία και η Κίνα - διαδραματίζουν σήμερα σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια οικονομία. Οι «Προοπτικές απασχόλησης 2007» εξετάζουν την επίδραση της εξέλιξης αυτής στις αγορές εργασίας των εν λόγω χωρών και πραγματεύονται την κατάσταση του εργατικού τους δυναμικού.
- Η έκδοση αυτή επίσης εξετάζει την επίδραση της παγκοσμιοποίησης στους εργαζομένους των χωρών του ΟΟΣΑ. Αν και ο αντίκτυπος έχει υπερτονιστεί ευρέως, υπάρχουν μερικά στοιχεία που δείχνουν ότι η ανασφάλεια στις αγορές εργασίας αυξάνεται και η ανισότητα διευρύνεται.
- Επίσης στην έκδοση αυτή: Η επίδραση των πολιτικών της αγοράς εργασίας στην παραγωγικότητα. Ο αντίκτυπος της χρηματοδότησης της κοινωνικής προστασίας στην απασχόληση. Εξέταση των δράσεων των χωρών του ΟΟΣΑ για την επιστροφή των ανέργων στην εργασία.

Οι «**Προοπτικές απασχόλησης του ΟΟΣΑ**» εξετάζουν κάθε χρόνο τα βασικά ζητήματα που αφορούν την απασχόληση. Στην έκδοση του 2007:

Αγορές εργασίας στις χώρες ΒΡΙΚ

Οι οικονομίες των χωρών ΒΡΙΚ (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία και Κίνα) αντιπροσωπεύουν σήμερα το ένα τέταρτο του παγκόσμιου ΑΕΠ, έναντι του 17% κατά το 1990, και αποτελούν σημαντικούς οικονομικούς εταίρους για τις χώρες του ΟΟΣΑ. Η επιτυχία των οικονομιών των ΒΡΙΚ στο μέλλον θα εξαρτηθεί κατά μέγα μέρος από τις αγορές εργασίας τους. Τα διαθέσιμα δεδομένα και το μέγεθος της άτυπης οικονομίας στις χώρες ΒΡΙΚ περιορίζουν και δυσχεραίνουν την εξέταση των αγορών αυτών. Παρόλα αυτά, φαίνεται ότι υπάρχει ένας αριθμός προσδιορίσιμων χαρακτηριστικών και τάσεων:

Η **ταχεία ανάπτυξη** ώθησε την απασχόληση. Συνολικά οι χώρες ΒΡΙΚ δημιούργησαν 22 εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας ετησίως κατά τα πρώτα πέντε έτη της χιλιετίας, έναντι των 3,7 εκατομμυρίων στον ΟΟΣΑ ως σύνολο.

Ωστόσο, η **υποαπασχόληση** παραμένει υψηλή. Στη Βραζιλία, τη Ρωσία και την Κίνα (αστικές περιοχές) το ποσοστό ανεργίας διαμορφώθηκε στο 8-9% περίπου και είναι κάπως χαμηλότερο στις αστικές περιοχές της Ινδίας. Τα επίπεδα υποαπασχόλησης είναι επίσης υψηλά ιδιαίτερα μεταξύ των γυναικών στη Βραζιλία και την Ινδία, μεταξύ των ηλικιωμένων εργαζομένων στη Ρωσία, καθώς και στις αγροτικές περιοχές της Κίνας και της Ινδίας.

Με εξαίρεση τη Ρωσία, η **άτυπη απασχόληση** – δηλαδή η απασχόληση η οποία δε δηλώνεται επίσημα και δε συνεισφέρει στην κοινωνική ασφάλιση – είναι ευρέως διαδεδομένη και συνεχίζει να αυξάνεται. Στη Βραζιλία αντιπροσωπεύει περίπου το ήμισυ της συνολικής απασχόλησης και στην Ινδία περίπου το 85%.

Οι **μισθολογικές ανισότητες** διευρύνθηκαν στην Κίνα και την Ινδία και παραμένουν επίμονα μεγάλες στις άλλες δύο χώρες της ομάδας ΒΡΙΚ. Τούτο φαίνεται ότι έρχεται σε αντίθεση με την καθιερωμένη θεωρία του εμπορίου, σύμφωνα με την οποία η διεθνής ολοκλήρωση των οικονομιών που χαρακτηρίζονται από μεγάλο αριθμό ανειδίκευτων εργαζομένων θα επέφερε αύξηση των σχετικών μισθών των εν λόγω εργαζομένων.

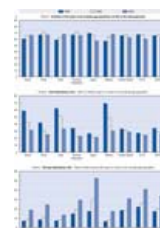
Σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, αναμένεται να σημειωθεί σημαντική **γήρανση του πληθυσμού** στις χώρες ΒΡΙΚ, που θα περιορίσει την προσφορά νέων εργαζομένων. Κατά τα επόμενα 15 χρόνια, ο ρυθμός αύξησης του εργατικού δυναμικού θα επιβραδυνθεί στην Ινδία, θα μειωθεί κατά το ήμισυ στη Βραζιλία και θα παραμείνει ουσιαστικά στάσιμος στην Κίνα. Στη Ρωσία το εργατικό δυναμικό ενδέχεται ακόμα και να συρρικνωθεί.

Επίσης μεσοπρόθεσμα, το **επίπεδο εκπαίδευσης** θα ανυψωθεί σημαντικά σε όλες τις χώρες ΒΡΙΚ εκτός από τη Ρωσία όπου τα επίπεδα του μορφωμένου εργατικού δυναμικού υπερβαίνουν ήδη τα αντίστοιχα των χωρών του ΟΟΣΑ. Αντίθετα, το επίπεδο εκπαίδευσης στη Βραζιλία, την Ινδία και την Κίνα είναι πολύ χαμηλότερο απ' ό,τι στη ζώνη του ΟΟΣΑ. Τα αυξανόμενα επίπεδα ανεργίας των νέων στις τρεις αυτές χώρες υποδεικνύουν ότι η ποιότητα της

[\[Σχήμα 1.2\] Ποσοστά απασχόλησης και ανεργίας στις χώρες ΒΡΙΚ και στις χώρες του ΟΟΣΑ](#)

[\[Σχήμα 1.7\] Δομή του πληθυσμού στις χώρες ΒΡΙΚ και στις χώρες του ΟΟΣΑ](#)

εκπαίδευσης χρειάζεται πιθανόν να βελτιωθεί για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας.

Περισσότερες, αλλά λιγότερο παραγωγικές θέσεις εργασίας;

Η κατά κεφαλή αύξηση του ΑΕΠ ωθείται από τις αυξήσεις τόσο στο ποσοστό των ατόμων που εργάζονται (χρησιμοποίηση της εργασίας) όσο και στο παραγόμενο προϊόν ανά απασχολούμενο (παραγωγικότητα της εργασίας). Η Πολιτική του ΟΟΣΑ για την Απασχόληση, έτσι όπως αναδιατυπώθηκε το 2006, εμπεριέχει εναλλακτικές δέσμες πολιτικών της αγοράς εργασίας που αποσκοπούν στην αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας. Σύμφωνα όμως με μερικούς, μόνο οι πολιτικές της αγοράς εργασίας που υπαγορεύονται από την ίδια την αγορά, όπως αυτές στις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο, μπορούν να αυξήσουν ταυτόχρονα τη χρησιμοποίηση και την παραγωγικότητα της εργασίας.

Ποιος είναι λοιπόν ο αντίκτυπος των πολιτικών της αγοράς εργασίας στην παραγωγικότητα; Η αυστηρή **προστασία της απασχόλησης** των υφιστάμενων εργαζομένων είναι πιθανό να μειώσει την παραγωγικότητα περιορίζοντας τη μετάβαση των εργαζομένων στους αναδυόμενους κλάδους υψηλής παραγωγικότητας. Αντίθετα, οι **βασικοί μισθοί** φαίνεται ότι αυξάνουν την παραγωγικότητα, μολοντί τούτο ίσως να οφείλεται στο γεγονός ότι οι ανειδίκευτοι εργαζόμενοι δυσκολεύονται περισσότερο στην ανεύρεση εργασίας. Τα γενναιόδωρα **επιδόματα ανεργίας** δύνανται να αυξήσουν την παραγωγικότητα βοηθώντας τους ανέργους στην ανεύρεση εργασίας που να ταιριάζει με τις δεξιότητές τους και ενθαρρύνοντας τη δημιουργία θέσεων εργασίας υψηλού κινδύνου και υψηλής παραγωγικότητας. Επίσης, οι **φιλικές προς την οικογένεια πολιτικές** ενδεχομένως να ενισχύσουν την παραγωγικότητα, καθώς επιτρέπουν στους γονείς να παραμείνουν στο εργατικό δυναμικό.

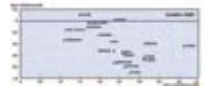
Οι πολιτικές που προωθούν την απασχόληση μπορούν να περιορίσουν τη μετρούμενη παραγωγικότητα εν μέρει διευρύνοντας τις ευκαιρίες απασχόλησης των ανειδίκευτων εργαζομένων. Τούτο θα μειώσει τα επίπεδα της μέσης παραγωγικότητας, αλλά δε θα επηρεάσει την παραγωγικότητα των υφιστάμενων εργαζομένων.

Συνολικά, δεν υπάρχουν **ισχυρά στοιχεία** που να υποδεικνύουν ότι οι πολιτικές που προτείνονται στην αναδιατυπωμένη Στρατηγική του ΟΟΣΑ για την Απασχόληση υποβαθμίζουν την παραγωγικότητα. Τουναντίον, είναι πιθανό να επηρεάσουν θετικά το κατά κεφαλή ΑΕΠ και παράλληλα να επιφέρουν κοινωνικά οφέλη, όπως αύξηση της απασχόλησης.

Οι εργαζόμενοι των χωρών του ΟΟΣΑ στην παγκόσμια οικονομία: Όλο και πιο ευάλωτοι;

Η παγκοσμιοποίηση – η απελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου – αύξησε τα εισοδήματα των ανθρώπων στις χώρες του ΟΟΣΑ. Για παράδειγμα, στις χώρες του Οργανισμού όπου ο βαθμός εξωστρέφειας αυξήθηκε κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες, σημειώθηκε επίσης άνοδος του κατά κεφαλή εισοδήματος κατά 4%

[Σχήμα 2.2] Σχέση μεταξύ της αύξησης της χρησιμοποίησης της εργασίας και της παραγωγικότητας

[Σχήμα 2.7] Ο αντίκτυπος της γονικής άδειας στην παραγωγικότητα

περίπου.

Παρά τα κέρδη αυτά, η **κοινή γνώμη** εμφανίζεται ιδιαίτερα **αμφιρρέπουσα** όσον αφορά την παγκοσμιοποίηση. Μολονότι η παγκοσμιοποίηση συνέβαλε στην ανύψωση των εισοδημάτων πολλών εργαζομένων, μερικοί – ιδιαίτερα οι ανειδίκευτοι – δεν τα πήγαν τόσο καλά και έτσι σήμερα οι πολίτες εκφράζουν πραγματικές ανησυχίες ότι η παγκοσμιοποίηση συμπιέζει τους μισθούς και ζημιώνει τις συνθήκες των εργαζομένων στις χώρες του ΟΟΣΑ. Πόσο δικαιολογημένοι είναι οι φόβοι αυτοί;

Υπάρχουν μερικά στοιχεία σύμφωνα με οποία η εμβάθυνση των εμπορικών σχέσεων κατά τις περασμένες δεκαετίες αύξησε **την ανισότητα και την ανασφάλεια** των αποδοχών των εργαζομένων των χωρών του ΟΟΣΑ. Όμως υπάρχουν ορισμένοι σημαντικοί περιορισμοί που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Πρώτον, είναι δύσκολο να διαχωριστεί ο αντίκτυπος της παγκοσμιοποίησης από αυτόν της τεχνολογικής προόδου ή της διαρθρωτικής μεταρρύθμισης και, δεύτερον, ο αντίκτυπος δεν είναι τόσο μεγάλος όσο πιστεύεται ευρέως.

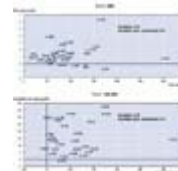
Ο αντίκτυπος της παγκοσμιοποίησης στους εργαζομένους ποικίλλει και καθορίζεται εν μέρει από το επίπεδο των δεξιοτήτων τους. Μολονότι η **μετεγκατάσταση** επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε χώρες χαμηλού κόστους (offshoring) δεν επηρεάζει πραγματικά το συνολικό αριθμό των απασχολουμένων, δύναται να μειώσει τη ζήτηση ανειδίκευτων εργαζομένων, πιθανώς γιατί οι επιχειρήσεις τείνουν να μεταφέρουν τα πιο τυποποιημένα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας στο εξωτερικό.

Πιο συγκεκριμένα, η παγκοσμιοποίηση είναι ένας από τους παράγοντες – συμπεριλαμβανομένης της μεταρρύθμισης της εγχώριας πολιτικής και της τεχνολογικής προόδου - που αυξάνουν την **ευελιξία** τόσο των μισθών όσο και της ζήτησης εργασίας, που σήμερα χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερη ικανότητα αντίδρασης στους οικονομικούς κραδασμούς.

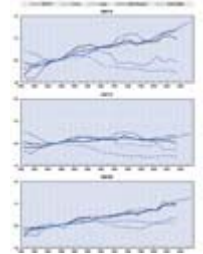
Ως δείκτης της αλλαγής αυτής, η **ελαστικότητα της ζήτησης εργασίας σε αλλαγές των μισθών** αυξήθηκε από 0,2 σε 0,5 (σε απόλυτες τιμές) μεταξύ του 1980 και του 2002. Τούτο μεταφράζεται σε πιο δυναμική αγορά εργασίας, η οποία εκτιμά ιδιαίτερα την κινητικότητα και τις σωστές δεξιότητες. Πράγματι, όσο αυξάνεται ο ξένος ανταγωνισμός, τόσο πιο συχνός καθίσταται ο επαγγελματικός αναπροσανατολισμός.

Όσον αφορά την **εισοδηματική ανισότητα**, το μερίδιο του εθνικού εισοδήματος που αντιστοιχεί στους μισθούς των εργαζομένων μειώθηκε και μάλιστα απότομα σε μερικές χώρες. Υπάρχει επίσης ένα διευρυνόμενο χάσμα όσον αφορά τις αποδοχές, που όμως ερμηνεύεται κυρίως από τις απότομες αυξήσεις των αποδοχών στο ανώτατο 10%, παρά από τις μειώσεις στο κατώτατο άκρο της κλίμακας αποδοχών. Ο βαθμός συμβολής της παγκοσμιοποίησης στις αλλαγές αυτές δεν είναι σαφής. Εντούτοις, οι αλλαγές στην κατανομή των αποδοχών υποδεικνύουν τουλάχιστον ότι η παγκοσμιοποίηση επιτρέπει σε μικρές προνομιούχες ομάδες απασχολουμένων και επενδυτών να απομακρυνθούν από όλους τους άλλους.

[\[Σχήμα 3.6\] Αύξηση των μισθών και η σχέση με το βαθμό απελευθέρωσης του εμπορίου](#)

Για να ανταποκριθούν σε όλες αυτές τις αλλαγές, οι κυβερνήσεις πρέπει να χαράξουν μια **δέσμη πολιτικών** που να καλύπτει θέματα κανονιστικής ρύθμισης, απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας με στόχο τη στήριξη των εργαζομένων στο πλαίσιο όλο και πιο δυναμικών αγορών εργασίας. Θα πρέπει επίσης να επικεντρωθούν ιδιαίτερα στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων των εργαζομένων.

Χρηματοδότηση της κοινωνικής προστασίας: Ο αντίκτυπος στην απασχόληση

Η δημόσια δαπάνη για την κοινωνική προστασία - κυρίως για την υγεία και τις συντάξεις - αντιπροσωπεύει κατά μέσο όρο το ένα τέταρτο περίπου του ΑΕΠ στις χώρες του ΟΟΣΑ. Η κλίμακα της δαπάνης αυτής και οι τρόποι χρηματοδότησής της - μέσω της γενικής φορολογίας, των φόρων εισοδήματος ή μέσω των εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών - μπορούν να επηρεάσουν τις αγορές εργασίας.

Η χρηματοδότηση των κοινωνικών δαπανών δημιουργεί μία **σφήνα** μεταξύ της καθαρής αμοιβής των εργαζομένων και το κόστος απασχόλησής τους (που αντιστοιχεί στο ποσό που πληρώνουν για το φόρο εισοδήματος και στο ποσό που καταβάλλουν οι ίδιοι και οι εργοδότες τους για τις κοινωνικές εισφορές). Γενικά, όσο μεγαλύτερη η φορολογική σφήνα, τόσο μεγαλύτερος ο αντίκτυπος στις αγορές εργασίας. Εντούτοις, ο πραγματικός αντίκτυπος είναι εξάρτηση τριών κύριων παραγόντων:

Η φορολογική σύνθεση: Υπάρχουν εύλογοι λόγοι για τη χρηματοδότηση των δημόσιων συστημάτων κοινωνικής προστασίας που χαρακτηρίζονται από μία ισχυρή συλλογική διάσταση, όπως, για παράδειγμα, το σύστημα υγείας, μέσω της γενικής φορολογίας. Αντίθετα, οι κοινωνικές εισφορές θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση συστημάτων που είναι πιο στενά συνδεδεμένα με το καθεστώς της αγοράς εργασίας, όπως η ασφάλιση κατά της ανεργίας ή τα συνταξιοδοτικά συστήματα. Η ευρύτερη χρήση της γενικής φορολογίας – φόροι εισοδήματος και κατανάλωσης, αλλά επίσης ενδεχομένως περιβαλλοντικοί φόροι και φόροι περιουσίας – μπορεί να μειώσει το μη μισθολογικό κόστος της εργασίας και να αυξήσει τα χρηματοοικονομικά κίνητρα για εργασία. Ωστόσο, όλες αυτές οι επιλογές πρέπει να εξετάζονται με προσοχή και δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατα της σωστότερης διαχείρισης των συστημάτων κοινωνικών δαπανών.

Προοδευτική φορολόγηση: Το μη μισθολογικό κόστος της εργασίας δύναται να επηρεάσει σημαντικά τη χαμηλά αμειβόμενη απασχόληση, ιδιαίτερα σε τομείς όπου ο βασικός μισθός είναι υψηλός. Τούτο πιθανό να αποτελέσει επαρκή δικαιολογία για τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών. Η απώλεια ευημερίας τείνει, ωστόσο, να είναι ουσιώδης και οι υπερβολικές περικοπές θέτουν μείζον θέμα χρηματοδότησης. Η εξεύρεση της σωστής ισορροπίας μεταξύ του βασικού μισθού, της φορολόγησης της εργασίας και των παροχών που συνδέονται με την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας - δηλαδή μεταξύ των τριών συστατικών του εισοδήματος των ατόμων που λαμβάνουν το βασικό μισθό - είναι κατά συνέπεια θεμελιώδης. Όμως, συνολικά, συνιστάται η μετάβαση σε πιο προοδευτικές πηγές

χρηματοδότησης.

Δεσμοί μεταξύ φόρων και επιδομάτων: Η δημιουργία ισχυρότερου δεσμού μεταξύ των καταβληθέντων φόρων και των εισπραχθέντων επιδομάτων ενδεχομένως να βοηθήσει στη μείωση του αντικτύπου της φορολογικής σφήνας. Για παράδειγμα, οι εργαζόμενοι είναι πιθανό να δεχτούν χαμηλότερες καθαρές αποδοχές, εάν καταστεί σαφές ότι θα λάβουν στο μέλλον ως αντάλλαγμα υψηλότερες συντάξεις. Εντούτοις, υπάρχουν αξιοσημείωτοι περιορισμοί στον τομέα αυτόν που σχετίζονται με την ισχυρή συλλογική διάσταση ενός αριθμού κοινωνικών συστημάτων, όπως είναι το σύστημα υγείας. Άλλο παράδειγμα: οι εργοδότες πιθανόν να βελτιώσουν τη διαχείριση του εργατικού δυναμικού, εάν τα ποσά που καταβάλλουν σχετίζονται με το ιστορικό της επιχείρησης ως προς τις παροχές απόλυσης, πρόωρης συνταξιοδότησης ή ασθένειας και αναπηρίας.

Ενεργοποίηση των ανέργων: Δράσεις των χωρών

Πολλές χώρες σήμερα ενθαρρύνουν ενεργά τους ανέργους να βρουν εργασία δραστηριοποιώντας τους στην αναζήτηση απασχόλησης και βελτιώνοντας την απασχολησιμότητά τους. Υπάρχουν πολλά κοινά στοιχεία στις μεθόδους αυτές: Έγκαιρη και τακτική επαφή των ανέργων με τους συμβούλους απασχόλησης· τακτική αναφορά της διαθεσιμότητας προς εργασία και των προσπαθειών ανεύρεσης εργασίας· άμεση παραπομπή σε κενές θέσεις εργασίας· δημιουργία εξατομικευμένων σχεδίων δράσης· και παραπομπές σε «ενεργά προγράμματα για την αγορά εργασίας» για την αντιμετώπιση της απώλειας της παρακίνησης και των δεξιοτήτων των αναζητούντων εργασία.

Πώς όμως **εφαρμόζονται** οι εν λόγω στρατηγικές; Ο ΟΟΣΑ αναζήτησε την απάντηση στο ερώτημα αυτό ζητώντας από τις χώρες μέλη να συμπληρώσουν ένα ερωτηματολόγιο σχετικά με τις πολιτικές τους για την «ενεργοποίηση» των ανέργων. Αν και χρειάζεται ακόμα περισσότερη έρευνα, είναι σαφές ότι οι χώρες ακολουθούν πολύ διαφορετικές πρακτικές στον τομέα αυτόν και χρησιμοποιούν όλο και περισσότερα και όλο και πιο διαφορετικά μέσα.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι άνεργοι πρέπει να **εγγραφούν** σε υπηρεσίες εύρεσης εργασίας για να λάβουν τα επιδόματα. Η εγγραφή των στοιχείων των αναζητούντων εργασία και η αξιολόγηση της διαθεσιμότητάς τους προς εργασία επιτρέπει στις υπηρεσίες απασχόλησης να επεμβαίνουν εξατομικευμένα. Εντούτοις, σ' ένα σημαντικό αριθμό χωρών η καταβολή των επιδομάτων ξεκινά πριν την ολοκλήρωση της διαδικασίας εγγραφής, με αποτέλεσμα να χάνεται ενδεχομένως ένας αριθμός πιθανών αντιστοιχίσεων ανέργου – θέσης εργασίας.

Η πλειονότητα των χωρών απαιτεί από τους ανέργους να **αναφέρουν τακτικά** κατά πόσο αναζητούν ενεργά εργασία και εάν είναι ακόμα άνεργοι. Επιπλέον, οι περισσότερες απαιτούν επίσης από τους ανέργους να πραγματοποιούν εντατικές συνεντεύξεις με τους συμβούλους. Εντούτοις, υφίστανται μεγάλες διαφορές ως προς τη συχνότητα των αναφορών και των συνεντεύξεων αυτών. Παρόμοιες διαφορές υφίστανται όσον αφορά τη συχνότητα με την οποία οι αναζητούντες εργασία παραπέμπονται σε κενές

θέσεις εργασίας (πολύ σπάνια, όπως φαίνεται) και όσον αφορά τη χάραξη ενεργών προγραμμάτων για την αγορά εργασίας που να στοχεύουν τους μακροχρόνια ανέργους.

Συνολικά, η **επιτήρηση** των ανέργων αυξάνεται. Τούτο ενδεχομένως να προωθεί την ταχύτερη επιστροφή στην απασχόληση, αλλά ίσως να παρουσιάζει ένα μειονέκτημα: Οι άνεργοι πιθανόν να αισθανθούν αναγκασμένοι να δεχτούν θέσεις εργασίας στις οποίες δεν ταιριάζουν. Μολονότι η αυστηρή επιτήρηση της αναζήτησης εργασίας και οι πολιτικές για την ταχύτερη δυνατή επανένταξη στην αγορά εργασίας είναι σημαντικοί παράγοντες για την καταπολέμηση της έμμονης ανεργίας, η ανάγκη για την αρμονική αντιστοίχιση ανέργου – θέσης εργασίας, που συντελεί σε πιο σταθερή απασχόληση, δε θα πρέπει να παραβλέπεται.

Τέλος, αν και έχει αποδειχθεί ότι τα **ενεργά προγράμματα για την αγορά εργασίας** βοηθούν τους μακροχρόνια ανέργους, μόνο μερικές χώρες ακολούθησαν τη σύσταση του ΟΟΣΑ να κάνουν αναγκαστική την παρακολούθηση των εν λόγω προγραμμάτων. Οι χώρες ενδεχομένως να κρίνουν σκόπιμο να αφήνουν αυτές τις αποφάσεις στη διακριτική ευχέρεια των συμβούλων απασχόλησης, αλλά θα πρέπει μολαταύτα να καταστήσουν σαφές στους ανέργους ότι οι παρεμβάσεις θα είναι συχνότερες όσο θα αυξάνεται ο χρόνος παραμονής σε κατάσταση ανεργίας.

© OECD 2007

Η περίληψη αυτή δεν αποτελεί επίσημη μετάφραση του ΟΟΣΑ.

Η αναπαραγωγή της περίληψης αυτής επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι παρατίθεται το δικαίωμα αποκλειστικής εκμετάλλευσης του ΟΟΣΑ, καθώς και ο τίτλος της πρωτότυπης έκδοσης.

Οι Πολύγλωσσες Περιλήψεις είναι μεταφρασμένα αποσπάσματα των δημοσιευμάτων του ΟΟΣΑ που εκδόθηκαν αρχικά στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.

Διατίθενται δωρεάν στο Ηλεκτρονικό Βιβλιοπωλείο του ΟΟΣΑ www.oecd.org/bookshop/

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με το Τμήμα Δικαιωμάτων και Μεταφράσεων της Διεύθυνσης Δημοσίων Υποθέσεων και Επικοινωνιών του ΟΟΣΑ μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση: rights@oecd.org ή μέσω φαξ: +33 (0)1 45 24 99 30

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Επισκεφτείτε τον ηλεκτρονικό μας κόμβο www.oecd.org/rights/

